PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2010,

Itävallan neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 10 artiklan mukaisesti esittämän, arvonlisäverovarojen perustaan tehtävään kompensaatioon sisältyvän, neuvoston direktiivin 2006/112/EY 176 artiklassa tarkoitetun, arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevan rajoituksen seurauksena määritettävän yksityiskäytön laskemista koskevan ratkaisuehdotuksen hylkäämisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 8206)

(ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2010/719/EU, Euratom)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 [1] ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

on kuullut omien varojen neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Arvonlisäverovarojen perustaan tehtävä kompensaatio perustuu asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 6 artiklan 4 kohtaan, jossa säädetään, että kun jäsenvaltio rajoittaa tuotantopanoksiin kohdistuvan arvonlisäveron vähennysoikeutta tai jättää sen vähennysoikeuden ulkopuolelle yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY [2] 176 artiklan mukaisesti, arvonlisäveropohja voidaan määritellä siten kuin vähennysoikeutta ei olisi rajoitettu. Tätä sovelletaan vain liiketoimintaan liittyvien öljytuotteiden ja henkilöajoneuvojen ostamiseen sekä tällaisten ajoneuvojen leasing-toimintaa, vuokrausta, ylläpitoa ja korjausta koskeviin kuluihin. Itävalta ehdotti tiettyä menetelmää, jota sovellettaisiin yhdenmukaistettuun arvonlisäverovarojen perustaan tehtävän, yksityiskäytöstä johtuvan kompensaation laskemiseen.

(2) Omia varoja käsittelevä neuvoa-antava komitea tarkasteli 26 päivänä lokakuuta 2010 pitämässään kokouksessa Itävallan ehdottamaa ratkaisua asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Komiteassa esitettiin Itävallan ehdottaman menetelmän tarkastelun yhteydessä eriäviä mielipiteitä. Päätösluonnos Itävallan esittämän ratkaisun hylkäämisestä annettiin omia varoja käsittelevälle neuvoa-antavalle komitealle, joka antoi myönteisen lausunnon 26 päivänä lokakuuta 2010.

(3) Kun asianmukaisia tietoja ei ole saatavilla, voidaan yksityiskäytön osuutta laskettaessa käyttää vaihtoehtoisia menetelmiä. Jotta voidaan varmistaa, että nämä menetelmät edistävät yhdenmukaisuutta kompensaation laskemisessa, niiden olisi pohjauduttava yleisesti hyväksyttyihin oletuksiin.

(4) Itävalta edellyttää, että verovelvolliset pitävät kirjaa yritysautojen yksityiskäyttöä koskevista tiedoista. Itävalta kuitenkin ehdotti hallinnon yksinkertaistamiseksi yksityiskäytön osuuden laskemista niin, että mukaan otetaan yleistä tilastotietoa, johon yhdistetään poistoja koskevat määrät. Menetelmää ei ole varsinaisesti tarkoitettu yksityiskäytön määrittämiseen. Koska ehdotetun ratkaisun mukaan yksityiskäytön osuus on merkittävästi pienempi kuin muissa jäsenvaltioissa käytetty osuus, se on ristiriidassa korvauksen laskemisen yhdenmukaisuusvaatimusten kanssa. Itävallan ehdottama ratkaisu yrityskäyttöä varten hankittuihin ajoneuvoihin liittyvän yksityiskäytön osuuden laskemiseksi on sen vuoksi hylättävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään Itävallan ehdottama ratkaisu yrityskäyttöä varten hankittuihin ajoneuvoihin liittyvän yksityiskäytön osuuden laskemiseksi.

[1] EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9.
[2] EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2010.

Komission puolesta
Janusz LEWANDOWSKI
Komission jäsen